

32. nedeľa A

*Za tebou prahne moja duša,
Pane, Bože môj. (Ž 62,2)*

Prvé čítanie

Kniha Múdrosti 6,12-16

Múdrost' žiari a nestráca na jase; ľahko ju zbadajú tí, čo ju milujú, nájdu ju tí, čo ju hľadajú. Vychádza v ústrety tým, čo po nej túžia, a dáva sa im hneď poznať. Kto ju hľadá včasráno, netreba sa mu namáhať, lebo ju nájde sedieť pri svojich dverách. Premýšľať o nej je vrchol rozumnosti; kto kvôli nej bdie, rýchlo nájde istotu. Lebo ona sama obchádza a hľadá tých, čo sú jej hodni. Priateľsky sa im ukáže na cestách a pri každej myšlienke im ide v ústrety.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 4,13-14

Bratia a sestry, nechceme, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, a aby ste sa nezarmucovali ako tí, čo nemajú nádej. Ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh tých, čo zosnuli spojení s Ježišom, zjednotí s ním.

Evanjelium

Matúš 25,1-13

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: "Nebeské kráľovstvo bude podobné desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli v ústrety ženíchovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si však vzali lampy aj olej do nádob.

Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali.

O polnoci sa strhol krik: 'Hľa, ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!'

Vtedy sa všetky panny prebudili a pripravili si lampy. Tu nerozumné povedali múdrym: 'Dajte nám trochu oleja, lebo nám lampy zhasnú.'

Múdre odvetili: 'Aby azda nebolo ani vám, ani nám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!'

Keď odišli kúpiť si olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.

Potom prišli aj ostatné panny a vraveli: 'Pane, Pane, otvor nám!' Ale on im odpovedal: 'Veru, hovorím vám, neznám vás.'

Preto bedlite, lebo neviete ani dňa ani hodiny."

Na zamyslenie

Čítania dnešnej nedele nasledujú krátko po sviatku Všetkých svätých a Dušičiek a krátko pred začiatkom adventného obdobia. Obsahovo zahŕňajú tému s dôrazom na smrť a vzkriesenie a s tým súvisiacimi otázkami po posledných veciach na jednej strane a čakaním na príchod Krista na druhej strane, ktorý tematicky vedie už k Adventu. Otázka, ktorá zamestnáva Solúnčanov, je otázka, čo sa stane so zosnulými. Pavol upokojuje tento zbor: opäť bude nastolené spoločenstvo tak živých ako aj mŕtvych navzájom a s Kristom. To je naša kresťanská viera. Ako však využiť tento čas do konečného stretnutia? Načo treba dávať pozor? Jednu možnú pomoc nám ponúka príbeh z evanjelia, v ktorom zaznievajú témy ako čakanie a čas.

Čas, čakanie, pravdepodobne nečinnosť – to sú háklivé témy, čo sa týka najmä nášho západného industrializovaného sveta. Čas sú peniaze. Času je málo. Kto z nás nestojí často v časovej tiesni? Kto sa nepokúša stále lepšie, rýchlejšie a efektívnejšie pracovať, aby ušetril čas a pritom nemá žiadny čas alebo veľmi málo? Pre čo máme vlastne príliš málo času? Keď si všimneme skutočnosť, dostávame každý denne rovnaké množstvo času k dispozícii. Máme náklonnosť k tomu, že vnímame čas z hľadiska efektivity a produktivity smerom k budúcnosti. Nemať čas znamená vlastne nevziať si ho, nenásť si ho pre určitú vec, pretože v onom okamihu je pre nás dôležitejšia iná vec.

Z tejto perspektívy predstavuje príbeh z evanjelia značnú výzvu: desať panien sedí a nemajú nič iné na práci ako čakať, až kým sa udeje určitá udalosť. Keď my sami čakáme, sme pravdepodobne často nervózni a nepokojní, pretože je to pre nás ťažké, keď naše plánovanie času je určované niekým iným. Mimochodom mohli by sme nášmu čakaniu dať novú kvalitu. Mohli by sme v ňom vidieť nám darovaný čas, v ktorom by sme mohli niečo robiť, pre čo si inak nemôžeme dovoliť strácať čas. Alebo, počas tohto čakania si môžeme dovoliť luxus raz jednoducho nič "nerobiť" a čas len "byť". Alebo nám možno chce dať tento biblický príbeh podnet na zamyslenie, či sme vôbec na očakávanú udalosť dobre pripravení. A určité udalosti sa zase udejú s určitosťou a to, či chceme alebo nie. Otázkou je len, či sme pre to urobili potrebné prípravy, aby sme tieto udalosti očakávali s pokojom, s trpezlivosťou. Keď to prenesieme na nový príchod Boha na konci nášho (životného) času a nášho (životného) sveta, znamená to: náš životný čas je v skutočnosti darovaný čas, ktorého dĺžku nemôžeme vôbec ovplyvniť. Toto vedenie nás môže uvoľniť a oslobodiť nás od omylu veriť, že musím vždy všetko sám a dobre urobiť. Pretože budúcnosť príde bez nášho pričinenia, jedno ako jednáme. Na druhej strane nie je toto poznanie žiadnou výsadnou listinou pre nečinnosť, ale skôr pozvaním využívať náš životný čas tak dobre ako je to len možné. S bdelosťou nie je mienené nespánie, ale stála pozornosť na to, či máme k dispozícii dostatočné množstvo oleja pre naše lampy. Do tejto miery je toto múdrou výzvou pre tento čas v novembri, kedy sú nám témy odchodu a smrti tak blízke, zaoberať sa otázkou, či to, čím my plníme náš denný čas, je skutočne ten olej, ktorý potrebujeme na to, aby nám mohli naše lampy svietiť na cestu k životu.

32. nedeľa A

*Za tebou prahne moja duša,
Pane, Bože môj. (Ž 62,2)*

Prvé čítanie

Kniha Múdrosti 6,12-16

Múdrost' žiari a nestráca na jase; ľahko ju zbadajú tí, čo ju milujú, nájdú ju tí, čo ju hľadajú. Vychádza v ústrety tým, čo po nej túžia, a dáva sa im hneď poznať. Kto ju hľadá včasráno, netreba sa mu namáhať, lebo ju nájde sedieť pri svojich dverách. Premýšľať o nej je vrchol rozumnosti; kto kvôli nej bdie, rýchlo nájde istotu.

Lebo ona sama obchádza a hľadá tých, čo sú jej hodni. Priateľsky sa im ukáže na cestách a pri každej myšlienke im ide v ústrety.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 4,13-18

Bratia a sestry, nechceme, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, a aby ste sa nezarmucovali ako tí, čo nemajú nádej.

Ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh tých, čo zosnuli spojení s Ježišom, zjednotí s ním.

Toto vám hovoríme Pánovými slovami: My živí, ktorí sa dočkáme Pánovho príchodu, nepredídeme tých, čo zosnuli. Až totiž vyjde rozkaz, až zaznie archanjelov hlas a hlahol Božej polnice, Pán sám zostúpi z neba a prví vstanú z mŕtvych tí, čo zomreli s Kristom; potom my, čo zostaneme až do tej chvíle nažive, budeme spolu s nimi na oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi. A tak budeme navždy s Pánom.

Potešujte sa navzájom týmito slovami.

Evanjelium

Matúš 25,1-13

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: "Nebeské kráľovstvo bude podobné desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli v ústrety ženíchovi.

Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si však vzali lampy aj olej do nádob.

Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali.

O polnoci sa strhol krik: 'Hľa, ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!'

Vtedy sa všetky panny prebudili a pripravili si lampy. Tu nerozumné povedali múdrym: 'Dajte nám trochu oleja, lebo nám lampy zhasnú.'

Múdre odvetili: 'Aby azda nebolo ani vám, ani nám málo, chod'te radšej k predavačom a kúpte si!'

Keď odišli kúpiť si olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.

Potom prišli aj ostatné panny a vraveli: 'Pane, Pane, otvor nám!' Ale on im odpovedal: 'Veru, hovorím vám, nepoznám vás.'

Preto bedlite, lebo nevíete ani dňa ani hodiny."

Na zamyslenie

Čítania dnešnej nedele nasledujú krátko po sviatku Všetkých svätých a Dušičiek a krátko pred začiatkom adventného obdobia. Obsahovo zahŕňajú tému s dôrazom na smrť a vzkriesenie a s tým súvisiacimi otázkami po posledných veciach na jednej strane a čakaním na príchod Krista na druhej strane, ktorý tematicky vedie už k Adventu. Otázka, ktorá zamestnáva Solúnčanov, je otázka, čo sa stane so zosnulými. Pavol upokojuje tento zbor: opäť bude nastolené spoločenstvo tak živých ako aj mŕtvych navzájom a s Kristom. To je naša kresťanská viera. Ako však využiť tento čas do konečného stretnutia? Načo treba dávať pozor? Jednu možnú pomoc nám ponúka príbeh z evanjelia, v ktorom zaznievajú témy ako čakanie a čas.

Čas, čakanie, pravdepodobne nečinne – to sú háklivé témy, čo sa týka najmä nášho západného industrializovaného sveta. Čas sú peniaze. Času je málo. Kto z nás nestojí často v časovej tiesni? Kto sa nepokúša stále lepšie, rýchlejšie a efektívnejšie pracovať, aby ušetril čas a pritom nemá žiadny čas alebo veľmi málo? Pre čo máme vlastne príliš málo času? Keď si všimneme skutočnosť, dostávame každý denne rovnaké množstvo času k dispozícii. Máme náklonnosť k tomu, že vnímame čas z hľadiska efektivity a produktivity smerom k budúcnosti. Nemať čas znamená vlastne nevziať si ho, nenájsť si ho pre určitú vec, pretože v onom okamihu je pre nás dôležitejšia iná vec.

Z tejto perspektívy predstavuje príbeh z evanjelia značnú výzvu: desať panien sedí a nemajú nič iné na práci ako čakať, až kým sa udeje určitá udalosť. Keď my sami čakáme, sme pravdepodobne často nervózni a nepokojní, pretože je to pre nás ťažké, keď naše plánovanie času je určované niekým iným. Mimochodom mohli by sme nášmu čakaniu dať novú kvalitu. Mohli by sme v ňom vidieť nám darovaný čas, v ktorom by sme mohli niečo robiť, pre čo si inak nemôžeme dovoliť strácať čas. Alebo, počas tohto čakania si môžeme dovoliť luxus raz jednoducho nič "nerobiť" a čas len "byť". Alebo nám možno chce dať tento biblický príbeh podnet na zamyslenie, či sme vôbec na očakávanú udalosť dobre pripravení. A určité udalosti sa zase udejú s určitosťou a to, či chceme alebo nie. Otázkou je len, či sme pre to urobili potrebné prípravy, aby sme tieto udalosti očakávali s pokojom, s trpezlivosťou. Keď to prenesieme na nový príchod Boha na konci nášho (životného) času a nášho (životného) sveta, znamená to: náš životný čas je v skutočnosti darovaný čas, ktorého dĺžku nemôžeme vôbec ovplyvniť. Toto vedenie nás môže uvoľniť a oslobodiť nás od omylu veriť, že musím vždy všetko sám a dobre urobiť. Pretože budúcnosť príde bez nášho pričinenia, jedno ako jednáme. Na druhej strane nie je toto poznanie žiadnou výsadnou listinou pre nečinnosť, ale skôr pozvaním využívať náš životný čas tak dobre ako je to len možné. S bdelosťou nie je mienené nespanie, ale stála pozornosť na to, či máme k dispozícii dostatočné množstvo oleja pre naše lampy. Do tejto miery je toto múdrou výzvou pre tento čas v novembri, kedy sú nám témy odchodu a smrti tak blízke, zaoberať sa otázkou, či to, čím my plníme náš denný čas, je skutočne ten olej, ktorý potrebujeme na to, aby nám mohli naše lampy svietiť na cestu k životu.